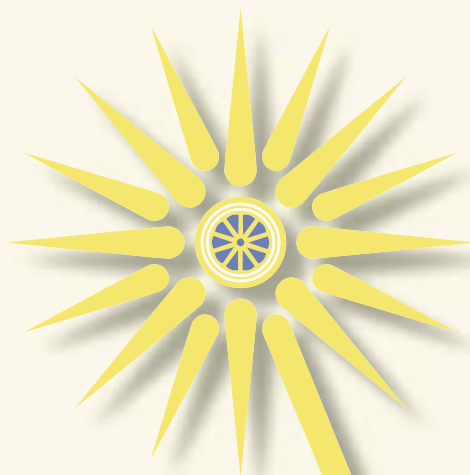




МАКЕДОНСКАТА САГА

С

е вжештува ли политичката атмосфера во државата? Ни се случува ли најава за нова реприза од "филмот" наречен "Албански провокации и уцени"? Ќе бидеме ли овој пат похрабри да им се спротивставиме и еднаш засекогаш да им кажеме доста е? Или, повторно во интерес на мирот и стабилноста во државата, ќе правиме отстапки? Многу прашања, за кои заеднички одговор или констатација е онаа која вели дека очигледно е оти кога не знаеме да кажеме не, други ќе играат на нашата судбина и на картата на Република Македонија.

Поранешниот припадник на ОНА, и сегашен лидер на ДУИ, Али Ахмети, сè уште не може или не сака да се помири со фактот дека е во опозиција и по секоја цена сака да стане дел од владејачката гарнитура. Бара промена на Уставот со која би се гарантирало дека двете партии победнички од македонскиот и од албанскиот блок ќе ја формираат владата и дека таа ќе биде избрана според Бадентеровиот принцип. Иако, за Ахмети, Груевски е сè уште мандатар, а не премиер, ова барање му е малку задоцнето затоа што Владата веќе е формирана, а за наредните избори ќе треба малку да почекаме. Интегративците на маса ги извадија и прашањата за законот за употреба на јазиците, законот за полиција, законот за ветераните на ОНА и за семејствата на загинатите борци.

Но, ДУИ, ни приредија уште едно "изненадување". Ја прифаќаат поканата на Груевски за средба, но само ако тој дојде во Шипковица. Значи, ракавицата е фрлена, а од средбата ќе зависи дали "завојуваните страни" ќе ги "закопаат секирите".

Зошто во Шипковица, а не во Клубот на пратениците во Скопје? Дали ваквата покана е однапред смислено сценарио на интегративците, провокација, за ако Груевски ја одбие поканата, да биде обвинет за неконструктивност или, пак, интегративците се чувствуваат посилни само на сопствен терен?

Иако, Али Ахмети потенцира дека "Шипковица го симболизира почетокот на демократските процеси во очите на мнозинството Албанци, процеси кои ја покажуваат Македонија како лидер на Балканот", сите добро знаеме што се случуваше во ова село во 2001 година. Тоа беше бастион на терористите, а македонските безбедносни сили не можеа да "припарат" во селото.

Што значи изјавата упатена кон Груевски, дека не е спорно или страшно да дојде во Шипковица, бидејќи таму живееле Албанци и дека тоа ќе било добра шанса да ги запознае Албанците, затоа што според нив било очигледно дека не ги познавал.

Можеме ли меѓу редови да прочитаеме дека таму сè уште контролата е во рацете на поранешните команданти на ОНА, па тие му ја гарантираат безбедноста? Значи ли тоа дека доколку премиерот одлучи да го посети поранешниот штаб на ОНА, ќе бидат контролирани секој негов чекор и постапка? А во однос на тоа дека Груевски не ги познавал Албанците, можеме да кажеме дека и членовите на ДПА, коалициониот партнер на Груевски, се Албанци, значи дека ги познава.

Што ќе се случи доколку премиерот ја отфрли поканата, ја очекуваат ли тешки денови неговата Влада, како што и најавија интегративците? Што подразбираат под тешки денови? Ќе се вратат ли во шумите или, пак, ќе прават само опструкции во Собранието, секогаш кога на дневен ред ќе бидат прашања поврзани со охридскиот Рамковен договор. До кога ќе се "вадат" на Бадентер иако добро знаат дека во законодавниот дом не се само Албанците припадници на етничките заедници, за кои важи овој принцип.

Ќе се промени ли овој пат нешто во нашата потсвест со промената на владејачката структура? Од нивните постапки ќе зависи македонската иднина.

Груевски сега-засега е без коментар на понудата за средба во Шипковица. Останува на неговата покана за дводневна заедничка средба со опозиционите лидери во Скопје, на која предлага размена на мислења за повеќе важни прашања од државен и национален интерес, Законот за полиција и за законот за следење на комуникациите, заокружување на имплементацијата на Рамковниот договор, борба против организираниот криминал и корупцијата и поддршка на економските реформи...

Сепак, развојот на настаните ќе зависи и од исходот на посетата на двете делегации во Брисел. Едната, составена од членовите на ДУИ, отиде да се жали дека Груевски не ја почитувал волјата на мнозинството Албанци, а другата, отиде да разговара за нашето европското и евроатлантското интегрирање.

Кој знае дали нивните патишта ќе се вкрстат во европската престолнина?

Од основачот Ѓорѓија - Џорџ Атанасоски